

Friedmann Mór

főhántor és tanár Budapesten.

1881. március 15.

1881. 03.15

Tisztelt barátom uram!

Régi bölcsseink - mint kegyed elötte is tudva van - azt mondták:
 "Isten az igazság". En is teljesen egyetem ezen nézetek. Mert valóban,
 alig lehet valakit jobban megtisztelni, mintha azt tesszük, ami
 neki kedves, kellemes. Ezen rövid megjegyzést előrebocsátva van
 szívesem, a minapi kedélyes beszélgetésünkre emlékeztetni, mely
 alkalommal a többi között az iránt is tetszett nyilatkoznia, hogy van
 egy kedvenc - zsoltára, és pedig a 23. számú, melyhez egy ille-
 dallamot szoktana. Ezen szöveget figyelembe véve egy dallamot,
 szerkeszttem, és különös örömmel szolgál, ezt a művet gyanánt át-
 küldhetni és ezáltal ebbeli kívánatait megjelölhetni.

Meg kell jegyezniem, hogy az nem művészeki zene, hanem inkább
 magánelvetekre szerkesztve, de mégis a zövegnek megfelelő. Szó-
 is egyszerű irályban és olyan hangnembben van írva, hogy sem
 nehéz, sem magas, sem mély ne legyen. Ha mindamellett,
 a magasságra vagy mélyregre nem szeretem, így kérem, más-
 törtésként erről értesíteni, mert ez könnyen módosítható. Most enged-
 je meg, hogy az alkalommal a tegnapi kérdésire: miért nem csináltam
 az utasítást, ugyanazon posztukkal feleljem: egyrészt,
 mert 14 napsig beteg voltam. Egyébiránt én is kívánva,
 maradtam baráti üdvözléssel és kiváló tisztelettel

Friedmann Mór